

tale med en målsætning om en årlig afbrænding på 1,2 mio. t halm. Det er jo ikke mange år siden, at en sådan politik var god latin i miljøbevægelsen og på venstrefløj, men den hastigt voksende økologiske indsigt har stukket en kæp i hjulet på denne strategi. Og det er med nogen beklagelse, at jeg må konstatere, at den massive halmafabrikering stadig indgår i regeringens energiplan. Enhedslisten har foreslået, at biomasseplanens investeringer på over 7 mia. kr. konverteres til havmøller i Kattegat og til skovrejsning.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at ministeren har annonceret en genforhandling af biomasseaftalen med henblik på mindre afbrænding af halm og imødekomme af vort ønske om at erstatte halmafabrikering med træ.

Jeg skal her endvidere gøre opmærksom på, at Enhedslisten under ingen omstændigheder vil støtte udlægningen af store landbrugsarealer til energiafgrøder. Derimod vil vi meget gerne omlægge disse arealer til økologisk skovdrift, som dels vil kunne give et energimæssigt bidrag, dels kunne give en energibesparende råvare til erstatning for jern og plast i mange produktioner. Det er tankevækkende, at 50 pct. af vores energiforbrug stadig væk er forbundet med bygge- og anlægssektoren til dens anlæg og til dens drift, og der er meget at hente ved at begynde at tænke i at bruge andre materialer til erstatning for plast og stål.

Hvad angår vindkraft, vil regeringen gennemføre en udbygning med 100 MW årlig, i første omgang primært på land, på sigt på vand. Med de møllestørrelser, der snart er kommercielle, svarer det til kun godt 100 møller årlig, og det er et meget beskedent mål. Enhedslisten ser gerne fire gange så stor en udbygning, og det mener vi er realistisk, hvis ministeren nu sætter gang i en større udbygning til havs. Som nævnt før vil en konvertering af den fejlagtige halmafabrikeringsskifte til havmøller kunne frigøre store ressourcer hertil. Den danske vindmøllestrøm vil hermed kunne fordobles på få år, og alt andet ville være dårligt købmændskab.

Enhedslisten støtter målsætningen om en videreudbygning med solvarme, men ser gerne flere konkrete forsøg med sæsonlagring og ser gerne snarlige forsøg med geotermisk energi, f.eks. her i hovedstadsområdet, hvor fjernvarmebehovet jo efter sigende skulle være i vækst. Et sådant projekt kunne jo passende finansieres af Elkraft for nogle af de mange penge, de sparer på ikke at opføre Avedøreværk 2.

Regeringens forslag om at omlægge en hel ø til 100 pct. vedvarende energi er helt fint. Nu skal det være en ø af en vis størrelse, så det batter noget, og jeg vil allerede gerne her foreslå Amager. Så vil verdens største lufthavn blive forsynet med 100 pct. vedvarende energi. Uanset om det bliver Amager eller ej, er det dog en betingelse for Enhedslistens opbakning, at vi taler om rigtig vedvarende energi, dvs. uden afbrænding af halm og affaldsafblanding.

Regeringens forslag om en særlig afgift på godt en halv øre pr. kWh kan vi støtte, såfremt midlerne efter vor mening anvendes fornuftigt og det er de rigtige mennesker, der konkret skal beslutte, hvad de 100 mio. kr. årlig skal bruges til.

Nu lyser den røde lampe. Jeg mangler tre korte punkter, dem må jeg så tage i et senere indlæg.

Lisbeth Arbøl (CD):

CD finder, at »Energi 21« er en plan, vi kan stå bag. Der er afsnit, vi glæder os mere over end andre, men efter CD's opfattelse er planen langt mere fremadrettet og giver redskaber, der langt bedre kan bruges i kampen mod de globale problemer, end de planer, vi hidtil har kendt.

At dansk energipolitik nu skal ses i international sammenhæng er et retningskifte, der virkelig kan styrke vor indsats for miljøet. CO₂-problemet er et globalt problem, hvor løsningen naturligvis kræver internationale tiltag. Vi kan ikke redde verden i Danmark, men Danmark kan og skal yde et godt og effektivt bidrag til løsningen.

CD har kæmpet meget for at få udtrykket godt miljømæssigt købmændskab placeret som nøgleord i dansk energi- og miljøpolitik, fordi vi naturligvis skal have mest miljø for pengene, hvilket vi ikke mindst skylder miljøet.

Man kan vel lære af »Energi 2000«'s meget konkrete krav til procentnedsættelsen af CO₂-udslippet i vort land, at et sådant konkret procentkrav ikke er hensigtsmæssigt ud fra et miljøhensyn. Man risikerer faktisk, at man for at nå de yderste procenter skal gøre en national indsats, der for både samfundet, den danske mulighed for international indsats og den enkelte er skadelig. I sin iver for at nå et mere eller mindre fiktivt tal kan man faktisk få for lidt miljø for pengene. Den fejl er ikke begået i den nye plan. Her ser man på virkningen på Jordens problem mere end på vor nationale egoistiske lyst til at nå et bestemt tal.